

OKRESNÁ PROKURATÚRA NITRA
Damborského 1, 949 99 Nitra 1

Číslo: 2 Pv 688/16/4403-24
EEČ: 2-32-145-2017

Nitra 24.10.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno f Trestného zákona
Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: krádež podľa § 212 odsek 2 písmeno f Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 09.08.2016 v čase okolo 13.15 hod. v XXXXX na ulici XXXXX č. 53 v predajni XXXXX odcudzila tovar a to 2 ks čokoláda mliečna s pistáciovou náplňou spolu v hodnote 4,98 €, 1 ks osviežovač zn. Brise citrón v hodnote 2,34 €, 1 ks vaječná tatarska omáčka zn. Doma v hodnote 1,43 €, 2 ks dezert Toffifee spolu v hodnote 4,60 €, 1 ks syr bambino 3x100g v hodnote 2,48 €, čistiaci prostriedok zn. Domestos WC v hodnote 2,86 € a to tak, že si uvedený tovar schovala do tašky, ktorú mala so sebou a následne s uvedeným tovarom po zaplatení tovaru, ktorý si riadne dala do nákupného vozíka prešla cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX, SD XXXXX by spôsobila celkovú škodu krádežou vo výške 18,69 €, pričom bolo zistené, že XXXXX bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá hliadkou OO PZ XXXXX uložením pokuty zaplatenej na mieste vo výške 10,- € blok č. F 0907187 za priestupok proti majetku spáchaný formou krádeže podľa § 50 odsek 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva PZ, Obvodné oddelenie PZ XXXXX uznesením ČVS: ORP-1417/ZM-NR-2016 zo dňa 07.10.2016 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V priebehu prípravného konania bola vypočutá obvinená XXXXX, ktorá vo svojej výpovedi dňa 09.11.2016 uviedla, že skutok opísaný vo výrokovvej časti tohto uznesenia sa stal a svoje konanie veľmi ľutuje.

Svedkyňa – poškodená XXXXX dňa 22.11.2016 k veci uviedla, že obvinená XXXXX si počas nákupu v inkriminovanom čase ukladala veci do nákupného košíka a odtiaľ do tašky, ktorú mala v druhej ruke. Následne prišla k pokladniám, kde zaplatila len za tovar, ktorý mala v košíku a prešla cez pokladničnú zónu. Na to bola vyzvaná na vydanie tovaru, ktorý sa nachádzal v nákupnej taške a nebol zaplatený, pričom tak urobila v kancelárii. Zhodne ako svedkyňa – poškodená XXXXX vypovedala i svedkyňa XXXXX a svedok XXXXX, ktorý sa v čase spáchania skutku nachádzali na mieste činu. Svedok XXXXX bol členom hliadky OO PZ XXXXX, pričom dňa 09.08.2016 bol spolu so svedkom XXXXX velení počas služby do OD Jednota v XXXXX, kde malo dôjsť ku krádeži. Svedok XXXXX pri svojom výsluchu uviedol, že obvinená XXXXX sa k spáchaniu skutku priznala, pričom uvádzala, že „by nemala chodiť po vonku sama“.

Obvinená XXXXX sa vzneseniu obvinenia v tejto trestnej veci bránila podaním sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku zo dňa 07.10.2016, pričom argumentovala svojim zdravotným stavom. V priebehu prípravného konania, na základe lekárskeho správy predložených obvinenou XXXXX, vznikla potreba preskúmania duševného stavu obvinenej, z dôvodu pochybností o jej príčetnosti v čase spáchania skutku. V dôsledku týchto zistení bola do konania pribratá znalkyňa z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria XXXXX, ktorá podala znalecký posudok.

Zo záverov predmetného posudku vyplýva, že obvinená XXXXX trpí duševnou chorobou ako organicko depresívnou poruchou bez psychotických príznakov stredne ťažkého stupňa a tiež miernou kognitívnou poruchou, pričom obe ochorenia vznikli v súvislosti s disfunkciou mozgu po cievnych mozgových príhodách a obvinená XXXXX nimi trpela i v čase spáchania skutku. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obvinenej XXXXX boli znalkyňou XXXXX v čase spáchania skutku hodnotené ako podstatne znížené. Znalkyňa zároveň konštatovala, že obvinená XXXXX mohla svoje konanie ovládať iba v podstatne zníženej miere. Z psychiatrického hľadiska obvinená XXXXX je schopná chápať zmysel trestného konania, pričom je dlhodobo a pravidelne liečená, pre spoločnosť nie je nebezpečná a preto jej znalec nenavrhuje nariadiť ochranné liečenie.

Z obsahu znaleckého posudku zároveň vyplynulo, že obvinená XXXXX sa podrobuje psychiatrickej liečbe približne od roku 1999, kedy bola u nej zistená organická depresívna porucha recidivujúca s ťažkým chronickým priebehom

a zároveň organické zmeny osobnosti s ťažkou desintegráciou. V dôsledku tohto ochorenia sa podrobovala medikamentóznej liečbe, pričom zo záverov opakovaných psychiatrických vyšetrení je zrejmé, že približne od roku 2015 trpí zábudlivosťou spojenou s úzkostnými stavmi a občasnou dezorientáciou. Subjektívne obvinená XXXXX opísala svoj stav ako depresívny, má problémy s trávením, nedokáže sa sústrediť a spať, pričom vo vzťahu k svojmu okoliu sa správa apaticky a nezúčastnene. Podľa opisu znalkyne XXXXX sa počas vyšetrenia obvinená XXXXX javila ako veľmi napätá, spomalená, pôsobiaca unaveným, plačlivým a strhaným dojmom. Znalkyňa uviedla, že od roku 2000 je u obvinenej diagnostikovaná organická úzkostne-subdepresívna porucha, ktorá sa napriek liečbe výrazne nezlepšovala a vyžiadala si opakované hospitalizácie. Podľa vyšetrení z júla a augusta roku 2016, ktoré sa časovo prelínajú s dňom spáchania skutku, je zrejmé, že vyšetrujúci psychiater zistil u obvinenej XXXXX výpadky pamäte, chronickú únavu, nakoľko sa v danom čase starala o smrteľne chorú matku a veľmi ťažko zvládala i bežné denné aktivity.

Na základe pokynu dozorujúceho prokuratúra bola znalkyňa XXXXX vypočutá dňa 08.09.2017, pričom potvrdila, že v čase spáchania skutku mal na konanie obvinenej XXXXX rozhodujúci vplyv kognitívny deficit spôsobený diagnostikovanou organicko depresívnou poruchou a miernou kognitívnou poruchou. Uvedené sa prejavuje poruchou koncentrácie, pozornosti a pamäte. Obvinená XXXXX v čase spáchania skutku užívala antidepresíva s účinnou látkou escitalopram a rovnako lieky s účinnou látkou alprazolam, ktoré mali zmierniť úzkosť, depresiu. V prípade absencie tejto dlhodobu predpísanej medikamentóznej liečby môže dôjsť k prehĺbovaniu depresívnej symptomatiky s celkovou psychomotorickou inhibíciou.

Do spisového materiálu boli zabezpečené listinné dôkazy a to predovšetkým vyjadrenie XXXXX, psychiatra, ktorý potvrdil, že obvinená XXXXX je od roku 2000 liečená v jeho ambulancii pre organicko depresívnu poruchu, ktorá bola diagnostikovaná od počiatku liečby (24.01.2000) a je spojená s postupným zabúdaním, krátkodobými epizódami dezorientácie a čiastočnej straty úsudku.

Podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona sa trestného činu krádeže dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa ho zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z neobľahosti.

Vykonaným dokazovaním v tejto trestnej veci nebolo, napriek rozsiahlosti vykonaných dôkazov, možné preukázať, že konaním obvinenej XXXXX došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona.

Zo zabezpečených dôkazov je zrejmé, že obvinená XXXXX v čase spáchania skutku trpela duševným ochorením a to organicko-depresívnou chorobou v stredne ťažkom stupni a miernou kognitívnou poruchou, ktoré mali za následok podstatné zníženie jej ovládacích a rozpoznávacích schopností. V čase spáchania skutku obvinená vedela rozpoznať svoje konanie iba v podstatne zníženej miere a jej ovládacie schopnosti boli podstatne znížené. Tieto závery znalca vo významnej miere ovplyvňujú možné vyvodenie záveru, že obvinená XXXXX úmyselným

konaním zameraným na neoprávnené prisvojenie si cudzej veci dňa 09.08.2016 v predajni XXXXX dopustila prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona.

Tak ako nebol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný úmysel obvinenej XXXXX, ktorý je nevyhnutný pre naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, nemožno ani bez akýchkoľvek pochybností vylúčiť, že konanie obvinenej XXXXX bolo ovplyvnené jej závažným duševným ochorením, ktoré podstatne znížili jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti.

Hodnotiac všetky vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach, v zmysle aplikácie zásady „in dubio pro reo“, ktorou sú viazané nie len súdy ale orgány činné v trestnom konaní, teda nemožno dospieť k záveru, že konanie obvinenej XXXXX naplnilo všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností zistené a preukázané naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty založenej na úmyselnom zavinení. Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikovaných v trestnom konaní, pričom vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva a je neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie neviny, ktorá má pre trestný proces zásadný význam. Je priamo zakotvená v medzinárodných dokumentoch garantujúcich základné ľudské práva a slobody a transformovaná i v Ústave Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a v Trestnom poriadku, pričom v rámci trestného procesu je zákonodarcom chápaná ako jedna z jeho „základných zásad“. Aplikácia zásady „in dubio pro reo“ v sebe zakotvuje dve významné požiadavky spojené s jej aplikáciou. Ide v prvom rade o požiadavku, aby osoba, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie nebola označovaná za „vinného“, pokiaľ tak právoplatne nerozhodne súd a po druhé, má predmetná zásada svoje odzrkadlenie najmä v dokazovaní, pri ktorom sa vychádza z predpokladu, že obvinenému sa musí spáchanie skutku relevantne preukázať. Nedokázaná vina má preto rovnakú váhu ako dokázaná nevina. V tejto súvislosti možno zdôrazniť, že v danej trestnej veci obvinenej XXXXX boli vykonané všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, vrátane znaleckého dokazovania a následného výsluchu znalca, pričom napriek rozsahu dokazovanie nebolo možné jednoznačne vylúčiť ani potvrdiť naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona. Rovnako možno konštatovať, že nie je dôvodný predpoklad, že v budúcnosti bude možné vykonať ďalší dôkaz zameraný na preukázanie naplnenia subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona. Som toho názoru, že uvedená zásada „in dubio pro reo“ bola aplikovaná v tomto prípade s súladom s požiadavkou, ktorú vyslovil vo svojom rozhodnutí č. 3 Tdo 58/2014 zo dňa 22.10.2014 i Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď uviedol, že použitie zásady „in dubio pro reo“ prichádza do úvahy len vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov.

V zmysle § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia som preto rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Martina Ludvová Jakubíková
prokurátorka